

космічну діяльність та програми. Ці документи встановлюють правила співпраці та використання космічного простору для мирних цілей, а також механізми вирішення можливих спорів. Україна, приєднуючись до них, демонструє готовність до співпраці в межах міжнародних стандартів та норм.

Література

1. Договір про принципи діяльності держав по дослідженню і використанню космічного простору, включаючи Місяць та інші небесні тіла. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_480#Text (дата звернення: 29.10.2023).

2. Джерела міжнародного космічного права. КНУ імені Тараса Шевченка: веб-сайт. URL: <http://kimo.univ.kiev.ua/MP/49.htm> (дата звернення: 29.10.2023).

3. Осьмірко І.Р., Роянова І.В. Міжнародно-правове регулювання діяльності держав в космічному просторі. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 12. С. 509–514. URL: http://sej.org.ua/12_2022/121.pdf (дата звернення: 29.10.2023).

4. Міжнародне повітряне та космічне право: метод. рек. з орг. сам. роб. студ./ уклад. Д.О. Беззубов. Київ: НАУ, 20 с.

УДК 34:378.4 (477-25) (043.2)

Охріменко В.В., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,

Головко С.Г., к.і.н., доцент
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

НАЦІОНАЛЬНОМУ АВІАЦІЙНОМУ УНІВЕРСИТЕТУ – 90 РОКІВ

Національний авіаційний університет є одним із провідних вітчизняних закладів вищої освіти, що спеціалізується у галузі авіаційної науки та освіти.

Історія Національного авіаційного університету бере свій початок з авіаційних курсів, які були організовані у Київському політехнічному інституті. У 1905-1906 роках створено повітроплавальну секцію, а 1908 року – авіаційний гурток. Під керівництвом досвідчених викладачів талановиті студенти вивчали досягнення вітчизняних та зарубіжних конструкторів-винахідників у галузі повітроплавання, створювали та випробовували планери, літаки, дирижаблі. Київ поступово перетворюється на провідний центр авіації. Тому постає проблема кадрового забезпечення і розвитку авіаційної галузі. 1921 року в Київському політехнічному інституті за ініціативи керівництва авіаційного заводу була відкрита

авіаційна спеціалізація на механічному факультеті, куди записалися 14 студентів. А вже 1930 року на базі інституту було утворено 8 інститутів, серед них машинобудівний, в якому 1931 року було відкрито авіаційний факультет. Потреба в підготовці таких фахівців та інтерес до них постійно зростали.

І 25 серпня 1933 року Постановою Ради Народних Комісарів СРСР на базі авіаційного факультету Київського політехнічного інституту був створений Київський авіаційний інститут [2].

На сьогодні НАУ пропонує широкий вибір програм у галузі авіації, що включає підготовку льотчиків, інженерів, менеджерів, психологів, юристів та інших фахівців, які працюють у сфері цивільної авіації. В університеті здійснюються наукові дослідження в різних аспектах авіаційної науки, а саме: аеродинаміка, авіаційна безпека, авіаційний менеджмент, авіаційна психологія, транспортне право тощо. За 90 років існування університет підготував значну кількість фахівців для авіаційної промисловості, а також зробив великий внесок у розвиток авіаційних технологій та наукових досліджень цивільної авіації в Україні. На сучасному етапі НАУ продовжує виконувати надважливу роль у підготовці висококваліфікованих кадрів для розвитку авіаційної галузі України.

Метою інноваційного розвитку Національного авіаційного університету є посилення конкурентоспроможності, інтеграція у європейський, світовий освітній та науковий простір. Для цього в університеті є потужний ресурсний потенціал та висококваліфіковані кадри.

Наразі в структурі університету функціонують Інститут ІКАО; Навчально-наукові інститути Міжнародного співробітництва та освіти, неперервної освіти, розвитку освіти; факультети Аерокосмічний, Аеронавігації, електроніки та телекомунікацій, Наземних споруд і аеродромів, Екологічної безпеки, інженерії та технологій, Економіки та бізнес-адміністрування, Кібербезпеки та програмної інженерії, Комп'ютерних наук та технологій, Лінгвістики та соціальних комунікацій, Міжнародних відносин, Транспорту, менеджменту і логістики, Юридичний; відокремлений структурний підрозділ «Фаховий коледж інженерії, управління та землевпорядкування», Слов'янський фаховий коледж, Криворізький фаховий коледж, Київський фаховий коледж комп'ютерних технологій та економіки, Васильківський фаховий коледж; Авіакосмічний лицей імені І. Сікорського; Кафедра військової підготовки; науково-навчальні та дослідницькі центри; науково-виробничий центр безпілотної авіації «Віраж» тощо [1].

Налагоджено міжнародну співпрацю з університетами Великої Британії, Китаю, Нідерландів, Німеччини, Південної Кореї, Польщі, Румунії, США, Франції, Швеції тощо. Ця співпраця містить обмін студентами та вченими, спільні дослідження та проекти, участь у міжнародних конференціях та заходах. Таким чином НАУ сприяє обміну знань та технологій, а також розвитку міжнародних стандартів в галузі авіації.

Університет постійно розвиває та поглиблює галузеву співпрацю з Державною авіаційною службою, Державним космічним агентством, ДП «Украерорух», ДП «Антонов», Укроборонпромом, компанією МАУ, ДП «Міжнародний аеропорт «Бориспіль»», Міжнародним аеропортом «Київ» імені Ігоря Сікорського та іншими.

Випускники університету працюють в авіаційних компаніях, аеропортах, державних органах, міжнародних організаціях і наукових установах по всьому світу. НАУ також відіграє важливу роль у підготовці фахівців для міжнародних авіаційних організацій та регуляторних органів. Серед видатних випускників Олумуїва Бенард Аліу, Президент Ради ІКАО 2014-2015 рр. 1983 року закінчив Київський інститут інженерів цивільної авіації за фахом «Інженер-механік з експлуатації літаків і авіадвигунів», 1987 року отримав ступінь кандидата технічних наук. Має сертифікат інженера з технічного обслуговування і ремонту повітряних суден з різними кваліфікаційними відмітками і є сертифікованим ІКАО інструктором із систем управління безпекою польотів [3].

Упродовж своєї багаторічної історії НАУ є флагманом університетської авіаційної науки та освіти. Переконані, що університет зробить вагомий внесок у повоєнну відбудову України та розвиток сучасної вітчизняної авіаційної галузі.

Література

1. Національний авіаційний університет. URL: <https://nau.edu.ua/>.
2. Головка С.Г., Власюк Р.В. Внесок випускників НАУ у розвиток авіаційної галузі. *АЕРО-2017. Повітряне і космічне право*: матеріали Всеукр. конф. молодих учених і студентів, м. Київ, НАУ, 23 лист. 2017 р. Тернопіль: Вектор, 2017. Т. 1. С. 32-34.
3. Заглада Л., Казакова А. Візит Президента Ради ІКАО. *Авіатор*. 2017. № 61. С. 2-3.